

Zlatá moja Dadka,

nemám v úmysle si písať a Tebou cez Tvoju stránku, ale musím reagovať na Tvoje riadky. Možno prvýkrát v živote mám pocit, že sa mi veľmi ťažko hľadajú tie naozaj správne slová, lebo obyčajné slová chvály sa mi zdajú banálne. Poznám Ťa ako mladú krásnu ženu a spomínam si na Teba, keď si bola malé milé dievčatko. Tvoju dušu však začínam spoznávať až cez tie hlboké myšlienky, ktorými reaguješ na jednotlivé

postrehy. V každej vete si originálna, dávaš do nich svoje pocity, svoje srdce, svoje JA. Od sudičiek si dostala do vienka niečo výnimočné, čo určite neprideliujú každý deň a dúfam, že boli štedré nielen pri rozdávaní talentu, ale aj šťastia, čo je pre každodenný obyčajný život nesmierne dôležité. Mimoriadne ma chytila za srdce Tvoja báseň. Myslím si, že by bola večná škoda, keby sa všetky nedostali na verejnosť, lebo ľudia, ktorí rozumejú poézii zostanú ochudobnení o úžasné pozitívne pocity v terajšom uponáhľanom, príliš zautomatizovanom svete.

Chcem Ti ešte povedať, že právom môže byť na Teba hrdá Tvoja mamka, manžel i všetci príbuzní, ktorých touto cestou pozdravujem. A na záver Ti patrí moje veľké, úprimné **ĎAKUJEM !**

Bozkáva Ťa teta Hela.

*„Neviem kto som, kam kráčam,
či som posol, čaká ma smrť a či spása,
ale aj tak usmievam sa“*

Moja najmilšia teta Helenka,

Včera som ešte stála na prahu smútku a bolesti. Narážala som do sivých múrov beznádejnej všednosti a chcela som zakričať celému svetu, že ja už ďalej nemôžem.

Upadla som a dotkla som sa dlaňami zeme, až som zacítila nežný dotyk anjela.

Povedal mi: „Hej a čo tvoje plány dievča? Nechcela si náhodou odpísať tete Helenke? Nechcela si sa jej poďakovať za oporu a povzbudivé slová?“

„Ale áno...a ako veľmi!“

Som tu, vítam v reálnom svete a nič originálnejšie ma z tej haldy myšlienok nenapadá ako úprimné „ďakujem“

A neďakujem preto, že Vy ďakujete mne! Ďakujem preto, že Vás mám!!!

